

свѣтлость като въ дрѣхѣхъ, но смалакаше славѣхъ-тѣхъ си съ кроткій-а образъ челоуѣческій, кой-то образъ можаше да направи, да могатъ да пристѣпнѣхъ хорѣ-та къмъ Бога; заедно съ апостола-тѣхъ, кои-то треперѣхъ, чѣ и той гласъ-а божественный отъ облакъ-а: „тойзи е мой любезный сынъ, кой-то ми е по волѣхъ-тѣхъ, наго послушайте.“

А чѣ го и Иліа, кой-то нѣкогиси е слѣшалъ гласъ-а божій на Хоривѣхъ, кога-то мѣ заповѣда ангелъ-а да излѣзе отъ пещерѣхъ-тѣхъ и да сѣ покачи на горѣхъ-тѣхъ предъ господа: „ето господь ще премине, и ще бѣде голѣмъ и силенъ вѣтръ, кой-то развалава горы-тѣхъ и разбиѣа каманіе-то предъ господа, но не е господь въ вѣтрѣхъ-а; и подиръ вѣтрѣхъ-а ще сѣ потърси земля-та, но ни въ потрясеніе-то не е господь; и подиръ потрясеніе-то ще дойде огнь, но ни тамъ не е господь; и подиръ огнь-а ще послѣдова тишина и гласъ тънакъ, — и тамъ е господь.“

Послѣ преображеніе, кое-то ны обрадова съ това, че и наши-тѣ тѣла ще сѣ преобразѣхъ на общо-то воскресеніе, празникъ-а на голѣма богородица, успѣніе, обрадова ны съ поголѣмъ радостъ, защо-то споредъ казаніе-то църковно пречисто-то тѣло на майка Божіа взе сѣ на небе-то на третій-а день послѣ погребеніе-то въ гетсиманійскѣхъ-тѣхъ пещерѣхъ. Патріархъ енохъ преди потопъ-а и пророкъ Иліа на време-то на израилско-то царство живи сѣ преносохъ на небе-то, не само заради това, че бѣхъ праведни, но и за знакъ,